

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: K. B., bytem K., Germany, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 7.10.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 2.9.2014 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 2.9.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 16.6.2014 s e z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhá přezkoumání *rozhodnutí žalované ze dne 2.9.2014 č.j. X*, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 16.6.2014*, kterým byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), a s přihlédnutím k článku 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení pro Prahu 1 (dále jen **PSSZ**) ze dne 3.6.2014 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%. V odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 2.9.2014* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 28.8.2014 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona a rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X., oddílu B, položce 1a) přílohy k vyhlášce

Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10%, která ve smyslu § 3 citované vyhlášky byla zvýšena o 10%, takže celkově činí 20%, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, když posudkový lékař učinil závěr o tom, že se u něho jedná o lehké postižení, aniž by podrobněji zkoumal jeho zdravotní stav, který žalobce stručně popsal; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a uložit ČSSZ, aby o jeho žádosti znovu rozhodla.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu PSSZ* vedeného ohledně žalobce a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této PSSZ ze dne 3.6.2014 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 28.8.2014 ČSSZ-pracoviště pro Prahu a Střední Čechy* vyplývá, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X., oddíl B, položce 1a) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10%, která dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 10% na celkových 20%.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 29.10.2014 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. s tím, že rozhodnutí ve věci samé ponechává na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 2.9.2014 bylo podle dodejky žalobci doručeno dne 11.9.2014.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 29.12.2014 za účasti odborného lékaře z oboru tuberkulózy a respiračních nemocí, jemuž žalobce nebyl přítomen (omluvil se dopisem ze zdravotních důvodů). Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí (2.9.2014)* byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, když datum vzniku invalidity bylo stanoveno 27.11.2013 (*propuštění z léčebného rehabilitačního pobytu*), protože další provedené kontroly včetně funkčních plicních vyšetření prokazují chronický stav bez možnosti zlepšení. Komise uvedla, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je plicní onemocnění, kdy se jedná se těžkou chronickou formu plicního onemocnění s nepříznivou prognózou - chronická obstrukční plicní nemoc stadia IV, analýza krevních plynů dokládá chronickou respirační

insuficienci; je na dlouhodobé domácí oxygenoterapii (*dle doložených lékařských zpráv je od 11/2013 exkuřák*). Na základě objektivně prokázaného plicního onemocnění hodnotila PK MPSV míru poklesu pracovní schopnosti odlišně oproti hodnocení lékařem OSSZ (*správně PSSZ*) a ČSSZ dle kapitoly X, oddílu B, položce 1d) - 70%, neboť jde o stav trvalý s nepříznivou prognózou a vzhledem k věku není další kontrolní lékařská prohlídka důvodná. Při zjištěném zdravotním stavu PK MPSV nepředpokládá schopnost vykonávat pravidelné zaměstnání. K datu vydání napadeného rozhodnutí ostatní zjištěná zdravotní postižení žalobce významněji nelimitují, arteriální hypertenze je korigována léčbou, kardiálně je kompenzován, srdeční arytmie se upravila léčbou, levý kolenní kloub je po operaci vnitřního menisku bez omezení pohyblivosti a vertebrogenní obtíže se projevují pouze lumbalgii, není popisováno výraznější funkční omezení ani kořenová léze, proto nebyly shledány důvody pro použití § 3 a 4 citované vyhlášky.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní, dále jen s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ*

napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 2.9.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 29.12.2014 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobce jednalo o invaliditu třetího stupně s datem vzniku 27.11.2013*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 2.9.2014 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 16.6.2014 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce od 27.11.2013 a tedy i k 2.9.2014 odpovídá třetímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činí 70%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je invalidní pro invaliditu třetího stupně od 27.11.2013, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity třetího stupně (od uvedeného data), čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 10.2.2015 č.j. 16Ad 81/2014-26, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění vzniku invalidity žalobce již v řízení o jeho žádosti či o námitkách.

V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohla být přiznána výplata invalidního důchodu, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: *Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity, a to z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků.*

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 10. února 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně